

M'agraden les minories

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

He de reconèixer que des de ben petit m'agraden les minories. Sempre m'he sentit millor en el camí menys transitat. Sempre he gaudit portant la contrària en debats i/o discussions. En molts casos inclús argumentava moltes coses que no pensava realment només pel plaer que comportava discutir i argumentar en contra de la majoria. I crec que, a mesura que em faig gran, aquesta tendència no només no ha disminuït sinó que diria que inclús ha augmentat. És cert que estar en minoria comporta en molts casos algun que altre maldecap. La majoria de les persones se senten molt més còmodes quan formen part de la opció majoritària i molts cops canvien d'opinió només pel fet de no sentir-se en minoria. Nedar contracorrent és, al meu parer, realment interessant; inclús diria que addictiu.

I tot i que en molts casos m'ha portat alguns problemes (alguna discussió que altra o inclús perdre alguna bona oportunitat professional o personal per anar contracorrent), estic plenament convençut que portar la contrària pot tenir efectes realment beneficiosos.

Escrivia Mark Twain fa uns quants anys "sempre que t'adonis que estàs al costat de la majoria és hora d'aturar-se a reflexionar"; no hi puc estar més d'acord. Francisco Alcaide, escriptor i estudiós de persones molt exitoses sempre diu que

en la majoria de les disciplines, hi ha un 5% de guanyadors i un 95% (la resta) que no ho són. Les persones que estan en minoria, normalment pensen i fan coses que no fan la majoria. I aquest fet, en molts casos els comporta tenir èxit... o almenys els porta a ser diferent, que és sovint un dels camins més curts per assolir l'èxit. Ho deia també Jack Nicholson a la pel·lícula *Ahora o nunca* quan afirmava que "sempre el 95% de la població està equivocada". Moltes persones exitoses es demarquen del que és habitual, del que fan la majoria de persones.

La psicòloga madrilenya Beatriz Valderrama qualifica aquestes persones com a persones amb alta motivació d'autonomia. Acostumen a ser persones inconformistes i en alguns casos fins i tot autosuficients. Persones que gaudeixen explorant nous camins i no acostumen a tenir por al fracàs. Confien molt

"Sempre que t'adonis que estàs al costat de la majoria és hora d'aturar-se a reflexionar"
escrivia Mark Twain

més en el seu criteri que en el criteri dels altres. A més, les persones que solen estar en minoria pel que fa als seus fets o als seus pensaments, acostumen a ser molt més coherents i s'esforcen per defensar millor els seus interessos (ja que sovint has de portar la contrària has d'anar ben carregat d'arguments). Les persones amb alta motivació d'autonomia, les que són més autosuficients solen tenir taxes de fracàs molt més elevades que la mitjana. De fet, sortir-se del camí marcat i explorar noves vies sol resultar molt més arriscat. Però també està demostrat que, a part de fracassar més que la resta, també tenen més èxits que la resta. Sortir-te del camí marcat és arriscat, però si surt bé, et porta a llocs on la majoria de persones no hi sol arribar mai. Cert és també, que en alguns casos aquest pensament autònom, poc convencional, pot acabar en no res o inclús tornar-se en extravagància. Però en general, penso que ser una persona amb alta motivació d'autonomia, ser una persona que agrada portar la contrària té més aspectes positius que negatius. A més, necessitem que hi hagi persones que s'atreveixin a pensar i a actuar de forma diferent. Com molt bé deia la veu d'Steve Jobs en el magnífic anunci d'Apple de 1997 titulat *Think Different*, "només les persones que estan prou boges per canviar el món són les que realment ho fan".